

Hejčínské OKO

Zpravodaj farnosti sv. Cyrila a Metoděje v Olomouci-Hejčíně

ZÁŘÍ 2022

Foto Daniel Dehner

ÚVODNÍ SLOVO

Milí farníci,

v minulém čísle *Hejčínského oka* napsal Daniel Dehner v článku, v němž se ohlížel za letošní *Nocí kostelů*, také „poněkud provokativní otázku: Jak v dnešní době zpřístupnit i náš chrám pro náhodné příchozí, aniž bychom se museli obávat o jeho vnitřní prostor?“

Jsem pro, aby byl hejčínský kostel otevřenější, než je. Často slyšíme od lidí, kteří přicházejí na *Noc kostelů* nebo *Dny otevřených památek*, že využívají těchto příležitostí právě proto, že jindy kromě bohoslužeb bývá náš kostel zavřený.

Znamená to ovšem, že by zpřístupněný kostel musel někdo z nás střežit. Což vidím jako úkol a zároveň i šanci. Těm, kdo kostel hlídají, to dává možnost strávit v něm delší čas soukromě, mimo bohoslužbu. A pokud zrovna nikdo jiný nepřijde, mohou mít kostel úplně „pro sebe“, ke své osobní modlitbě. Přičemž většina z nás se potýká s tím, že doma si tolik času na modlitbu, kolik bychom rádi, nedokážeme udělat. Nehledě k tomu, že doma nás leccos vyrušuje, kdežto kostel je postavený a vybavený tak, aby v něm co možná všechno k modlitbě napomáhalo. Ale toto všechno si asi uvědomujete i beze mne a já tu nosím dříví do lesa, když vám to píšu.

Teď se nám ovšem bez našeho přičinění naskytla mimořádná příležitost na několik dní kostel zpřístupnit. Oslovila mne paní Zuzana Chalupová z akciové společnosti Výstaviště Flora Olomouc, manažerka projektu *Rozkvetlé památky*. Nabídla, že náš kostel může být do letošního ročníku této akce zařazen, ačkoliv se nenachází přímo v centru města. Dovolil jsem si za naši farnost její nabídku přijmout.

Znamená to, že od 29. 9. do 14. 10. 2022 bude náš kostel vyzdobený řezanými i hrnkovými květinami podle předem vytvořeného projektu. Paní Chalupová už mi sdělila, že náš kostel

bude zdobit paní Jarmila Pejpalová z Prahy, která podle jejího názoru patří mezi nejzkušenější a nejlepší floristy v republice. V minulosti zdobila v Olomouci chrámy sv. Mořice, Panny Marie Sněžné a pravoslavný sv. Gorazda.

V těch dnech bude náš kostel otevřený ve všední dny odpoledne a v sobotu a neděli navíc ještě i dopoledne. Dvakrát během těch dvou týdnů proběhne komentovaná prohlídka s autorem výzdoby. (Termíny komentovaných prohlídek ani přesné časy, kdy bude kostel otevřený, zatím v době, kdy píši tyto řádky, neznám.)

Tak vás prosím, abyste s touto akcí počítali a byli připraveni, že se pak podle svých možností napíšete do rozpisu střežení kostela. Rozpis bude vytištěný ležet v kostele a bude vyvěšený také na webových stránkách farnosti.

A co kdybychom také jen tak mezi sebou po domácku udělali soutěž o nejhezčí fotku nazdobeného kostela? Pokud se vám tento nápad líbí a někdo byste se ujali organizace s tím spojené (domyslet podrobnosti, domluvit porotu k vyhodnocení atd.), dejte mně nebo komukoliv z pastorační rady vědět a soutěž vyhlásíme. Věřím, že by nám mohla ukázat, jak je náš kostel hezký – ať už nazdobený, nebo i sám o sobě – a pomohla by nám to vidět.

A kromě toho přeji mocné Boží požehnání všem, kdo začínají nový školní rok, ať už v lavicích nebo za katedrou či v družině. Dobrý start vám všem!

P. Gorazd

CYKLOPOUŤ 2022

Iniciátorem a organizátorem letošní cyklopouti je, jako každým rokem, Jirka Hubička. Starosti kolem zajištění všeho, za potřebné podpory modlitby, vyvrcholily zasláním platných podkladů na dny 22. až 26. července. Skupina cyklistů se utvořila již v dřívějších letech, ale i letos jeli někteří poprvé: Eva Šnevajsová se svým synem Ríšou, Eva Kubečková a Šárka Chlupová.

Připomínám cíle předchozích cykloputí: Stará Voda, Dechtice, Turzovka, Svatá Hora u Příbrami a například i Kostelní Vydří. Trasu, duchovní náplň a hmotné zabezpečení, to vše nese na bedrech Jirka, letos si pozval i pomocníky.

A jedeme. V pátek 22. července v 8.00 se setkáváme na mši svaté v Hejčíně, po které nám otec Josef požehnal na cestu. Naši připravenost prověřilo před odjezdem nečekaně vyfouknuté kolo jednoho bicyklu. Pavel s doprovodným vozidlem vyráží cestou na nákup a do místa prvního oběda a my cyklisti jedeme: Horka, Litovelské Pomoraví, Mohelnice, Leština, Postřelmov s výborným obědem v Restauraci Na Špici, Chromeč, Jakubovice a Písařov. Trasa se natáhla lehce na 80 kilometrů, ale nikomu to nevadí. Jedeme v dobré náladě, počasí bezvadné a veselá parta. Nocleh máme na faře v Písařově, kde hejčinská farnost je už známá. Zazní večerní modlitba a hajdy na kutě.

A jedeme dál. Je sobota. Ranní chvály, snídaně. Červená Voda a Králíky, resp. Hora Matky Boží Hedeč – nádherné místo. Trochu se zatahuje. Stihli jsme pravidelnou mši svatou. Před oltářem vidíme: jeden pan farář, druhý, třetí, pátý, desátý a patnáctý? Copak se tady děje? Jsme svědky setkání trvalých jáhnů královohradec-

Hora Matky Boží u Králík

ké diecéze a jejich mše. Krásný zážitek plný bezprostřednosti a milé atmosféry. Následuje očekávaný oběd v bezva Restauraci U Lípy kousek od náměstí v Králíkách. Starali se o nás jako o vlastní. Vyrážíme dále, ale brzy zastavujeme postupně u dvou železobetonových bunkrů vybudovaných kolem roku 1936 na obranu naší země. Potom už jedeme Lichkov, Mladkov, Pastviny a Klášterec nad Orlicí. Vstupujeme do otevřených dveří fary, kde nás vítá usměvavá mladá paní Stáňa Brůnová. „Je to vaše!“ zaznělo, a tak

se i na pár dní stalo. V horním patře na nás dýchla historie. Rozbalujeme si v rychlosti věci na spaní a hurá na přehrada. Nikdo si to nenechal ujít. Dostali jsme do těla a osvěžení ve vodě bylo vytoužené a naprosto skvělé. Jdeme ke hrobu Aničky Bohuslavy Tomanové. Za tou jsme

jeli, to byl cíl naší pouti. Rozjímáme, děkujeme a prosíme. Večerní chvály zakončují krásný poutní den. Nádherná sobota.

V neděli je mše svatá v 8.30. Slavnostní, spousta lidí. Snídaně nás spojuje v jedno velké společenství s místními farníky, kteří se v prostorné kuchyni schází na jakési „farní kafe“. Ale my se brzy loučíme, musíme vyrazit. Je neděle, tak máme v plánu jet nedaleko, jen do Neratova. Určitě jste slyšeli aspoň to, že toto poutní místo „vstalo z mrtvých“ a sjíždí se sem spousta věřících a turistů. Pro

Neratov

záchranu kostela se rozhodl otec Josef Suchár. Založil *Sdružení Neratov*, které kromě dobrovolníků zapojuje do činností také znevýhodněné osoby. Kostel zastřešený skleněnou střechou nás všechny ohromil. V okolí kostela je zajištěna možnost dobrého občerstvení, které jsme s radostí využili. Do Klášterce se vracíme po zastávce u Zemské brány

později k večeru a rovnou následuje očista ve vodě přehrady. Senzace. Jedeme na plné otáčky. Bez úrazů, bez závad na kolech a dál se všudypřítomným úsměvem. Před spaním dáváme večerní chvály a rozjímání u hrobu Aničky. Oč svého Ježíška „Bílého Krále“ poprosila, to se stalo. Prosíme všichni o přímluvu za nás a za obrácení a každý za to, co má na srdci. Krásná neděle.

A je pondělí ráno. Úklid, snídaně, modlitba a vyrážíme. Bůh nás provázej. Jedeme do kopců směr Českomoravská Fatima, Koclířov. Je vedro. Nekoř, Bredůvka a Mistrovice – krásně opravený kostel sv. Jana a Pavla v letech 1969 až 1971 s moderními malbami na stěnách akademického malíře Vojmíra Vokolka nám

byl hrdě představen místními farníky. Najíždíme na Jiráskovu cestu, Horní Čermná... Tady se zastavujeme na rozhledně Mariánka a na dohled na Mariánské Hoře s krásným kostelíkem uvnitř se svatou chýší, možná dřívější kaplí a venku křížovou cestou kolem. Sjíždíme do údolí Lanškrouna. Míříme do restaurace v kempu Knoflík. Oběd s bleskovou obsluhou. Jíme

Mariánská Hora

rychle, vosy krouží kolem, a Jirka nás pobízí. Máme ještě kus cesty před sebou a chceme v Koclířově stihnout mši svatou v 18 hodin. Je únavné vedro. Vyrážíme ve dvou skupinách, jedna s Jirkou a druhá s Oldou. Damníkov, Trpík, Mladějov na Moravě. Zajímavosti? Olda vede jízdu neomylně k úzkorozchodné důlní železnici Mladějov (má na železnici jako strojvedoucí „čuch“). Zrovna není v provozu! To je velké zklamání. Vyrážíme po cyklotrase tak strmé a vyštěrkové, že vedeme kola a jdeme pěšky celý kopec – uff! Cestou plašíme stovky daňků v oboře na návrší nad Dětrichovem. Nakonec peloton dojíždí i s časovou rezervou. Jirka už nás vítá. V klidu se ubytováváme v pěkně vyhřáté chatce Fatimy a odcházíme na mši, kde se setkáváme již všichni. Krásný závěr dne plného slunka a čerstvého větru. Máme zajištěnu i večeři a další den ráno snídani – díky Jirkovi, má zásluhy. Večerní chvály pod širým nebem posetým hvězdami. Nikomu se nechce jít spát. A někteří, teda Pavel tradičně, usínají i venku. Další krásný den.

Úterní ráno je zatažené a prší. Mše svatá. Pro nás. Za poutníky z Olomouce. Dostává se nám nečekané pozornosti a Jirka je vyzván ke slovu. Pronáší slavnostní řeč o poutnících a jejich úmyslech. Mše končí a pan farář při požehnání pronáší slavnostní: „Pán s vámi! ... Jedte ... do Olomouce!“ To se nám líbí. Snídaně, všechno balíme, uklízíme a navlékáme pláštěnky. Ale

brzy je sundáváme – přestalo pršet. A jedeme. Boršov, Moravská Třebová, Rozstání, Městečko Trnávka, Chornice, Dzbel, Jesenec a Konice. Vytoužený oběd v Restauraci Na Hřišti. Prší, a proto nespícháme a jídlo si vychutnáváme. Déšť ustává akorát včas. Poslední den poutě... a co takhle jít ještě na něco sladkého? Rozhodneme se pro návštěvu cukrárny. A potom už nás to táhne domů: Budětsko, Slavíkov! – zastavení u rodného domu, ve kterém vyrůstal Olda, příště nás zve ;-) – Kandia, Laškov, Luděrov a Drahanovice. Ale to už bych dál nosil dříví do lesa. To už je za humny a tady to již všichni znáte.

Účastníci cyklopoutě byli (většinu jsem již jmenovali): Jirka Hubička, Oldřich Chytilík, Pavel Baďura – náš obětavý záchraný doprovod, Ríša Šnevajs s maminkou Evou, Šárka Chlupová, Maruška Polepilová, Eva Kubečková a Romana Tomanová (ta už jen pro své příjmení zdánlivé příbuznosti s Aničkou B. T. nemohla chybět ;-).

Bože, děkujeme Ti za krásné společenství (modlitby), bezpečnou cestu a spoustu zážitků z našeho krásného putování. Prosíme o přímluvu Aničky Tomanové u jejího Ježíška za nás za všechny.

* * *

A ještě připojujeme pár otázek k pouti Evě Šnevajsové a její odpovědi.

Evi, jak se díváš zpětně na naši společnou cyklopoutě?

„Na pouti se mi moc líbilo, byla tam skvělá parta. Všem chyběla Alenka Rosová, která byla s námi alespoň prostřednictvím mně zapůjčeného kola a veškeré výbavy. Místa, která jsme navštívili, mě duchovně obohatila.“

Co na to říkal Ríša?

„Po příjezdu domů byl Ríša hodně spokojený a prohlásil, že se mu na pouti s námi líbilo.“

Jak se ti s námi jelo? Byla pro tebe parta vyhovující?

„Oceňovala jsem, že jsme na sebe navzájem čekali, pomáhali si (např. se spadlými řetězy), společně připravovali jídlo, často se srdečně zasmáli a modlili se.“

Přemýšlela bys o pouti příště? Kam by ses chtěla jet takto podívat?

„Ráda bych se za rok zúčastnila znovu. Třeba bychom mohli projet okolí Velehradu nebo kolem Sázavského kláštera.“

Děkujeme za krátký rozhovor.

Oldřich Chytilík a Maruška Polepilová

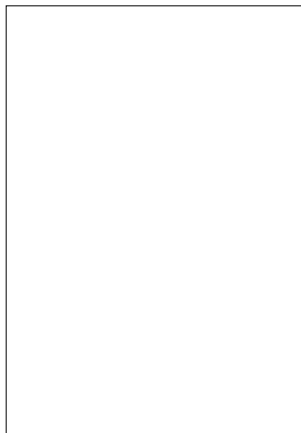
* * *

ANNA BOHUSLAVA TOMANOVÁ

(8. listopadu 1907, Pastviny – 29. března 1957, Dubenec) je považována za jedinou českou stigmatičku. Měla pověst jasnovidky a brala na sebe nemoci druhých. Byla členkou III. řádu sv. Dominika.

Narodila se Bernardovi a Anně Tomanovým. Žili v Pastvinách, čp. 128. Měla bratry Josefa (*1910) a Bernarda (*1917). Pokřtěna byla dne 10. listopadu 1907 v Klášterci nad Orlicí.

Do čtyř let byla zdravým dítětem. Poté vypukl v rodné vsi, v jejich sousedství, požár, při kterém si pochroumala páteř. Bratr Bernard měl problémy s chůzí, ona se modlila, aby mohla jeho nemoc vzít na sebe. Bernard byl zázračně druhý den uzdraven. Od té doby byla upoutána na lůžko – to jí bylo 13 let. První stigmata se jí objevila 9. června 1944, bylo to v den, kdy její bratr Bernard sloužil svou první mši svatou. Stigmata se pravidelně

opakovala, obvykle první pátek v měsíci a také na Velký pátek. Často se modlila růženec za své bližní, národ a kněze. Jejím posledním duchovním vůdcem byl P. Antonín Stříž.

Anna zemřela jako 50letá a je pohřbena na hřbitově při kostele Nejsvětější Trojice v Klášterci nad Orlicí.

MODLITBA ZA BLAHOŘEČENÍ ANNY BOHUSLAVY TOMANOVÉ

Pane Ježíši Kriste,
přítomný v Nejsvětější Svátosti oltářní,
uděl nám na přímluvu
své služebnice Anny Bohuslavy –
pro její lásku k Tobě, k Panně Marii
a ke svátosti kněžství –
nová duchovní povolání.

Oslav její jméno tím,
že nám na její přímluvu
udělíš milost,

.....
o kterou Tě s důvěrou nyní prosíme,
a dej, aby tato pokorná služebnice
byla jednou zařazena
do společenství svatých.

Jenž žiješ a kraluješ s Bohem Otcem
v jednotě Ducha Svatého
po všechny věky věků.
Amen.

*S církevním schválením
J. E. Mons. Jana Vokála,
biskupa královéhradeckého*

FARNÍ PŘÍMĚSTSKÝ TÁBOR 2022

Týden s králem Davidem aneb jak se povedl pátý ročník našeho příměstského farního tábora

První týden v srpnu se konal farní příměstský tábor, kterého se zúčastnilo 11 dětí ve věku od 7 do 13 let. Letošním tématem byl starozákonní příběh krále Davida.

V pondělí, po krátkém seznámení s vedoucími i mezi sebou, se děti ponořily do příběhu, který, jak nejspíš víte, začíná tím, že první izraelský král Saul opakovaně neplní vůli Hospodina, a tak se Bůh rozhodne vyvolit si nového vůdce svého národa. Jednou z her, které jsme ten den hráli, bylo „dělání opaků“, kdy měly děti dělat věci úplně opačně, než jim bylo zadáno. Velmi jsme se u toho nasmáli.

Protože je král David v Bibli popisován jako nadaný hudebník a tvůrce žalmů, tak i účastníci tábora měli v úterý dopoledne za úkol vyrobit si hudební nástroje (harfu, bubínek a chrastítka) a nacvičit si zpěv a doprovod jednoho z žalmů. Král David byl rovněž nadaný a odvážný bojovník, proto jsme se odpoledne přesunuli do Křelova, kde jsme si vyzkoušeli střelbu ze vzduchovky a také si udělali piknik. Střelba ze vzduchovky byla jednou z nejoblíbenějších činností z celého tábora.

Ve středu jsme vyrazili na celodenní výlet (tak jako se David musel vypravit do pouště, aby se tam skrýval před Saulem). Naše trasa vedla z Domašova nad Bystřicí podél údolí Bystřičky do Hrubé Vody. Děti si v lese postavily úkryty a vedoucí následně hodnotili jejich statiku, útulnost a originalitu. Domů jsme se vrátili zdravě unaveni.

Ve čtvrtek děti činoherně ztvárnily podobenství o marnotratném synovi, naučily se vázat některé uzly a dozvěděly se zajímavosti o české fauně a floře. Společně s králem Davidem se nám podařilo dobít Jeruzalém a bezpečně tam přenést schránku úmluvy. Ve čtvrtek jsme také měli táborovou mši, kterou celebroidal

P. Gorazd. Homilie navazovala na Davidův příběh a byla velmi názorná a poučná. Ze čtvrtka na pátek jsme společně přespávali v místnosti nad sakristií. Všichni po náročném dni rychle usnuli a spali až do rána.

Ráno byl před námi poslední den tábora. Po rozcvičce a snídani jsme si vysvětlili modlitbu růžence a vyrobili jsme si vlastní desátek. Odpoledne nás čekala velká hra, na jejímž konci byl poklad. Každý účastník si kromě skvělých zážitků (doufám) a nových přátelských vztahů odnesl i malý dárek: výtisk Nového zákona, Žalmů a Příslaví a placku s motivy tábora.

Náš farní příměstský tábor se uskutečnil již popáté. Doufám, že zážitky i to málo z tzv. evangelizačního nebo misijního díla, které se snažíme na táborech provádět, účastníky navede správným směrem do života s Bohem a ukáže jim, že pravá křesťanská víra je radostná a živá.

Velké poděkování patří všem vedoucím: Danovi, Janče a Verče, bez kterých by tábor být nemohl. Stejně velké poděkování patří paní Werdichové, která po dobu tábora nezištně věnovala čas vaření, aby nakrmila naše hladové žaludky.

Na závěr bych rád zveřejnil *Ódu na tábor* od jedné účastnice, která si nepřála být jmenována, ale rozhodla se použít pseudonymu Rudolf:

Óda na tábor

U kostela hejčínského
sešlo se nám sdružení!
Zanechá chvíli těžkého
školáckého mučení.

O prázdninách na táboře
my si hráti budeme.
Legrace, zábavy moře
snad i poklad najdeme.

Ať vzpomínky máme stálé,
Vašek fotí průběžně,
za deset let, ještě déle
fotkami se potěšíme.

Pro případné zlomeniny
Verču s sebou vzali jsme,
nikdo nezví naše činy.
Ošetří nás zajisté!

Abychom i výcvik těžký
vojenský si zkusili,
s Danem šli jsme střílet pěšky.
Plechovky jsme kosili!

Ještě s Jančou procvičíme
mnohé svoje znalosti,
také ovšem vyzkoušíme
své fyzické zdatnosti.

Tak si tedy užíváme
táborové hemžení.
Spoustu aktivit tu máme.
Bojíme se skončení.

Za táborový tým Václav Kubeš

SKAUTSKÝ TÁBOR INNOCENTES

Redakcí Oka jsem byl o prázdninách dotázán, zda bych nenapsal něco o skautském táboře, kterého jsem se účastnil, a o jeho fungování. Zde je tedy slíbená reportáž.

Letošní tábor osmého skautského oddílu KOMPAS proběhl v barvách červených a bílých – v barvách templářských. Od toho se odvíjela i značná část fungování tábora, a tak jsme hned ráno po budíčku vždy zamířili do kaple na ranní modlitby. Rozcvička byla odsunutá na čas po kapli, kdy zároveň družina, na kterou v daný den připadala denní služba, chystala snídani.

Na skautských táborech jsou za den vždy dva nástupy, jeden ranní a jeden večerní. Po snídani je určen čas, ve kterém je místo pro hygienu, úklid stanů a přípravu právě na nástup. Abyste rozuměli, nástup znamená kromě organizačních věcí (informace ke dni, nahlášení na táborové zkoušky atd.) hlavně vztyčování vlajky. To se dělá ráno za zpěvu Junácké hymny, potom, co dostane tábor příkaz „Tábore, k vlajce hled!“ . Ráno bývá stoupající slunce neúprosně ostré, a tak hledění k vlajce znamená pro některé družiny, mající vlajku přímo proti slunci, velmi nepříjemným zážitkem, vyžadujícím hodně sebezapření a velké mhouření očí.

Když skončí nástup, začíná dopolední blok programu. Tím bývají buď etapové hry, ke kterým se dostaneme později, nebo takzvaná goza. Gozo je aktivita na způsob workshopu, na které se člověk naučí vždy něčemu novému. Témata mají velmi široký záběr – od stavby pece z bláta, přes hru na ukulele či kytaru, až po spravování kola či auta. U účastníků jsou tato goza velmi oblíbená, stejně tak i u rádců (vedoucích družinek), neboť rádcí se goz neúčastní a využívají tohoto volného prostoru k relaxaci v horizontální poloze.

V harmonogramu tábora je vypsána i dopolední svačina, která se, oproti minulým ročníkům tábora, snad bez jediné výjimky každé dopoledne opravdu konala.

K polednímu jsme se opět přibližovali k templářským zvykům modlitbou Anděl Páně. Po ní přišel na řadu ducháček – aktivita s duchovním zaměřením. Letos probíhala tak, že jsme si nejdřív přečetli kapitolu z knihy C. S. Lewise *Rady zkušeného ďábla* a pak o ní, nasměrovaní staršími vedoucími, diskutovali.

Zde jsme se ale od templářských zvyků odchylovali, protože jsme se před obědem nemodlili čtyřiašedesátkrát Otčenáš, což bylo v templářském řádu zvykem. Oběd je sice oblíbená část programu, nicméně někteří mají ještě radši dobu bezprostředně po jídle, kdy dobrovolníci hrají o umývání talířů kámen nůžky (kdo prohraje, musí umýt talíř toho, kdo vyhrál).

Rád bych vylíčil, jakým všem aktivitám se kluci oddávali v odpoledním klidu, který byl po obědě, ale nevím, protože jsem se sám jako rádce většinou uchýlil buďto k vaření kávy, nebo k spánku, kterého nebylo nikdy dost.

Odpolední blok programu byla ve většině případů zmiňovaná etapová hra, to jest hra, která nějak posouvá příběh tábora. V našem případě jsme byli templáři, kteří hledali Svatý grál, pak bojovali o to, aby jejich řád nebyl zrušen, a nakonec se mstili za jeho nespravedlivé zrušení. Etapy byly také pestrého charakteru, od orientace v mapě, přes ty, ve kterých se jednalo hlavně o fyzický výkon, až po ty zaměřené čistě intelektuálně nebo například na herecké schopnosti. Hry byly založeny na soutěžení družin, každá se snažila být nejrychlejší, získat nejvíc bodů nebo jinak zvítězit.

Večeře, večerní nástup – není třeba vysvětlení. Co ale potřeba vysvětlit je, jsou skupinky – kluci jsou hned na začátku tábora rozděleni do skupinek stejného věku a je jim přidělen jeden vedoucí. Každý večer si na skupinkách mohou postěžovat, chválit, zkrátka je to prostor pro zpětnou vazbu pro uplynulý den.

Večerní kaple probíhá podobně jako ranní, tedy modlíme se společně jeden žalm a je prostor pro vzájemné díky a omluvy. Je zvykem, že když člověk chce někomu poděkovat, donese do kaple kámen, který pak položí na hromadu ke kříži zaraženému v kapli do země, načež si s tím, komu děkoval, stiskne levou ruku (skautský pozdrav). Omluvy probíhají obdobně, jen

si místo donesení kamene člověk zapálí svíčku, kterou při závěrečné modlitbě sfoukne.

Předposledním bodem programu dne je bodování, při kterém se bodují kritéria jako např. důsledné používání táborových jmen (Menhart, Artusio, Ekko, Januš aj.), úklid stanů, služby v kuchyni.

Pak už konečně přichází čas na večerní oheň, u kterého se zpívají písničky za doprovodu kytar nebo se sem tam se hrají nějaké krátké hry. Oheň končí večerkou (píseň), u níž se všichni v kruhu drží za ruce, s pravou ruku překříženou přes levou. Večerkou v 22:00 končí den Kompasů, od půlnoci začíná hlídka.

Letošní tábor trval 18 dní, účastnilo se ho lehce přes 20 kluků.

Tábory KOMPASu jsou proslulé svou relativní drsností, ale pro skauty je to vždy úžasný zážitek. A tábor se jménem *Innocentes* nebyl výjimkou.

Florian Koupil

Z FARNÍ KNIHOVNY

Milí farníci, děti se vrací do škol, život rodin znovu bude sešněrován pevným režimem povinností. I ostatní lidé, které už dávno nezasahuje školní docházka, vnímají, že s létem odešel čas určitého zvolnění a příjemných vybočení ze zjetého životního koloběhu. Pravidelnost však a řád prostupuje celé stvořitelské dílo; je to tedy dobré (pokud je toho přiměřeně). Život člověka, pro zachování určité rovnováhy, by měl být trojrozměrný: ve vztahu k sobě samému, ke svým bližním a k Bohu. Nenechejte se pohlit pouze povinnostmi a tím, co „musím“ udělat, vyvažujte to pozemské vertikální činností: modlitbou a také duchovní četbou. Už jen krátké nahlédnutí do duchovní literatury vás může pozvednout, posílit a naplnit pokojem.

Renzo Allegri

Matka chudých

Karmelitánské nakladatelství, 1996, 116 stran

Stará vrásčitá tvář, přesto krásná – to je Matka Tereza. Malá osůbka v neustálé činnosti, věčná v jednoduchém šatu, pohybující

se mezi těmi nejubožejšími, a přesto vzbuzující neskutečný respekt. Novináři Renzo Allegrimu se podařilo téměř nemožné: přiblížit se k této svatě zaneprázdněné ženě a uskutečnit s ní v průběhu více než deseti let několik rozhovorů, které pomohly vytvořit tuto čtivě napsanou tenkou knihu zachycující její tak poutavý život.

V tomto měsíci si připomeneme tuto světici. Pokud byste si chtěli přiblížit její život v krátkém čase několika hodin, je možné zhlédnout dvoudílný italský film z roku 2003: **Matka Tereza – Pero v Boží ruce**, Paulínky, 200 minut. Je k dispozici v naší farní knihovně.

V následujících dvou knihách můžeme číst způsobem i zcela náhodným otevřením a přečtením i krátkého zamyšlení bez nutnosti souvislé četby:

Raniero Cantalamessa

Maria, zrcadlo církve

Karmelitánské nakladatelství, 1995, 212 stran

V měsíci září se setkáme s Pannou Marií v církevních svátcích hned několikrát. Zamyšlení nad událostmi ze života Panny Marie nám

může poskytnout tato kniha. Je jí třeba číst poctivě a pomalu, po krátkých úsecích. Náročnější myšlenky učného žijícího profesora Univerzity Svatého Srdce v Miláně, kardinála a kněze z Řádu menších bratří kapucínů.

Karmelitky z Lisieux

Duch svaté Terezie Ježíškovy

Sestry Neposkvrněného početí Panny Marie v Přerově, 1927, 238 stran

Myšlenky čerpané z původních spisů sv. Terezie Ježíškovy a ze záznamů očitých svědků. Kniha přitažlivá svým „věkem“, starobylou češtinou, tužkou zanechanými stopami neznámého čtenáře, ale pochopitelně hlavně citacemi myšlenek sv. Terezie. Jak v úvodu napsal biskup z Lisieux, Lemonier: „Učenci a moudří tohoto světa mohou tuto knihu čísti s užitkem při modlitbě a při rozjímání. Povede je věcmi časnými až k trůnu pokoje. Duše prosté, nemající jiného lidského vědění, mohou se z ní naučiti, kterak milovat Boha a činiti velké pokroky v svaté Lásce.“

knihovnice Marie

INFORMACE

Aktuální informace naleznete také na farních webových stránkách www.farnost-olomouc-hejcin.cz.

ZMĚNY BOHOSLUŽEB: V Hejčíně nebude mše svatá **na slavnost sv. Václava ve středu 28. září**. Jedná se o tradiční příležitost k pouti do katedrály.

Každý pátek po skončení večerní mše svaté do 21 hodin je příležitost **k tiché adoraci** v kostele.

V pátek 16. září bude **celonoční** adorace **za mír na Ukrajině** – v kostele vzadu na stolku najdete časový rozpis, do něhož se můžete zapsat; případně kontaktujte Helenu Mikuškovou (tel. 604 432 677), sledujte také nedělní ohlášky. V tento den bude část adorace **provázena zpěvy z Taizé** (od 20 do 21 hodin).

Adorace **v pátek 23. září** bude tichá do 20.15 hodin, potom do 21 hodin bude prokládána **recitací modliteb za farnost**.

Srdečně vás všechny zveme!

Modlitby matek bývají v úterý od 18.30 hodin v kapli Panny Marie. Další informace vám může podat Věra Coufalová, e-mail: coufalova.vera@seznam.cz.

Od neděle 4. září bude při nedělní mši svaté v 10 hodin opět bývat **program pro předškolní děti Cherubínek** (v místnosti nad sakristií během bohoslužby slova). Uvítáme další spolupracovníky, ať už z řad rodičů, nebo mladých lidí. Kdo byste nám chtěli pomoci, obraťte se prosím na Lenku Nejeschlebovou, e-mail: lenka.nejes@centrum.cz.

Rozvrh vyučování náboženství v hejčínském kostele (místnost nad sakristií):

1. a 2. třída – středa 16 až 17 hodin. Učí Eliška Kubešová, e-mail: eliska.kubesova@seznam.cz.

Příprava na první svaté přijímání (3. a 4. třída) – čtvrtek 16 až 17 hodin. Učí Marcela Koupilová, e-mail: marcela.koupilova@seznam.cz.

3. a 4. třída (ti, kteří již chodí ke svatému přijímání) – čtvrtek 15 až 15.45 hodin. Učí Marcela Koupilová (kontakt viz výše).

5. až 7. třída – středa 15 až 15.45 hodin. Učí bratr Dominik, e-mail: dominik@karmel.cz.

8. a 9. třída – úterý: první skupina 14.15 až 15 hodin, druhá skupina 16 až 16.45 hodin (každý si zvolí tu skupinu, jejíž čas mu vyhovuje; nebo časy podle potřeby upravíme). Učí P. Gorazd, e-mail: faolomouc-hejcin@ado.cz.

Vyučování začne v týdnu od 19. září.

Setkání pastorační rady farnosti Hejčín se uskuteční v úterý 6. září. Své případné podněty můžete sdělit komukoliv ze členů rady (pro připomenutí – jsou jimi: P. Gorazd, P. Melichar, Jana Werdichová, Helena Mikušková, David Coufal, Vojtěch Černý, Oldřich Chytilík, Lenka Nejeschlebová, sestra Klára OSU).

Termín setkání ekonomické rady farnosti Hejčín: úterý 27. září. (Tvoří ji: Jan Mléčka, Zdeněk Kubíček, František Dvořák, Vojtěch Černý, Richard Klimčák a P. Gorazd.)

Dny evropského dědictví se letos budou konat od 5. do 11. září. Významnou součástí této akce jsou **Dny otevřených památek**, které připadají na víkend 10. a 11. září. Hejčínský kostel bude otevřený po oba tyto dny od 14 do 16 hodin. Můžete pozvat někoho, kdo nechodí na bohoslužby, ale kostel by si rád prohlédl. Jen upozornujeme, že **nebude přístupná věž kostela**.

Pátek 16. září je **Dnem církevních škol**. Pamatujme na ně v modlitbě.

Farní spoření se uskuteční při bohoslužbách v neděli 18. září.

Mše svatá za dobrodince opravy hejčínských varhan bude v neděli 18. září v 7 hodin.

Od pátku 23. září do neděle 25. září se uskuteční **víkend žen** v rekreačním středisku na Horní Bečvě. Zveme všechny dospělé farnice prožít společný čas v krásné beskydské přírodě. Cílem této akce je především seznámit se a lépe se poznat. Prosim, abyste ohlásily svou plánovanou účast, popř. možnost vzít auto, na e-mail: jana.triskova11@seznam.cz nebo na telefon: 777 950 365 do neděle 18. září.

V neděli 25. září se uskuteční při bohoslužbách v Hejčíně potravinová sbírka **Krajíc chleba pro chudé**.

Mše svatá více zaměřená na rodiny s dětmi bude v neděli 25. září v 10 hodin.

Ve středu 28. září **o slavnosti svatého Václava** bude v 10 hodin **v olomoucké katedrále pontifikální mše svatá**, kterou bude

sloužit otec biskup Josef Nuzík. Při návštěvě katedrály je možné v tento den (patrocinium kostela) získat za obvyklých podmínek **plnomocné odpustky**. V Hejčíně v tento den mše svatá nebude, v Horce nad Moravou bude mše svatá jako v neděli v 8.20 hodin a v Křelově v 18.30 hodin.

V pátek 30. září bude na závěr mše svaté **požehnání růží** a nato hned naváže výstav Nejsvětější svátosti a **modlitba se svatou Terezkou**. Po této modlitbě bude pokračovat obvyklá tichá páteční adorace do 21 hodin. Kdo můžete, přineste si vlastní růži.

Víkend pro muže **Chlapi sobě** se uskuteční ve Vysokých Žibřidovicích (bývalá fara) od pátku 14. října do neděle 16. října 2022. Pojede s námi P. Gorazd, který jako téma víkendu zvolil: *Přátelství*. Přihlášky a případné dotazy: Jiří Hubička, tel. 736 458 520.

Jsou vám k dispozici **úmysly mší svatých** ve zbývajících měsících letošního roku. Je možné si je nechat zapsat v sakristii, nejlépe po mši svaté.

* * *

HORKA NAD MORAVOU:

Výuka náboženství na základní škole v Horce nad Moravou:

1. a 2. třída společně – úterý od 14.15 do 15 hodin. Učí Zita Kotková: zitakotkova@seznam.cz.

Starší děti budou dojíždět do Hejčína.

Setkání nově zvolené pastorační rady farnosti Horka nad Moravou bude v úterý 6. září. Své případné podněty můžete sdělit komukoliv ze členů rady (jsou jimi: P. Gorazd, Jan Dvorský,

Lenka Adamcová, Vít Andrlé, Marie Zinráková, Klára Svozilová a Jarmila Vepřková).

Setkání ekonomické rady farnosti Horka nad Moravou bude ve čtvrtek 8. září. (Jejími členy jsou: P. Gorazd, Marie Vepřková, Vít Andrlé, Vladimíra Fialová a Karel Dohnal.)

Ve čtvrtek 8. září **na svátek Narození Panny Marie** mimořádně bude mše svatá v Horce nad Moravou. Nazítří v pátek 9. září pak už mše svatá nebude.

V neděli 18. září bude **sbírka** při bohoslužbě věnována **na opravu krovu**.

Mše svatá více zaměřená na rodiny s dětmi bude v neděli 25. září.

O slavnosti sv. Václava ve středu 28. září bude v 8.20 hodin **mše svatá** a v 17 hodin **putování za ves ke „Gazdovu kříži“** a tam **modlitba za vlast** jako v loňském roce.

* * *

KŘELOV:

Pastorační rada farnosti Křelov se sejde v pondělí 26. září v 19 hodin.

Zpravodaj římskokatolických farností Olomouc-Hejčín, Horka nad Moravou a Křelov.
Adresa redakce: Římskokatolická farnost, Cyrilometodějské nám. 1, 779 00 Olomouc 9,
tel.: 733 102 175, e-mail: faolomouc-hejcin@ado.cz,

internet: www.farnost-olomouc-hejcin.cz, www.facebook.com/farnosthejcin.

Redakční rada: P. Gorazd Cetkovský, O.Carm., Daniel Dehner,
Ondřej Koupil, Jaroslava Krejčí.

Tisk Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc 2022.

Příští číslo: 2. října 2022, redakční uzávěrka: 21. září 2022.